

ΚΥΜΟΘΟΗ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΦΙΛΟΛΟΓΩΝ
ΚΕΦΑΛΟΝΙΑΣ - ΙΘΑΚΗΣ

ΤΟΜΟΣ 24

Σελίδες αφιερωμένες:
«Ομηρική Ποίηση και Θάλασσα»

ΚΥΜΟΘΟΗ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΦΙΛΟΛΟΓΩΝ
ΚΕΦΑΛΟΝΙΑΣ - ΙΘΑΚΗΣ

ΤΟΜΟΣ 24

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΦΙΛΟΛΟΓΩΝ
ΚΕΦΑΛΟΝΙΑΣ & ΙΘΑΚΗΣ
ΤΙΜΗΣ ΕΝΕΚΕΝ

ΑΡΓΟΣΤΟΛΙ 2014

ΚΥΜΟΘΟΗ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΦΙΛΟΛΟΓΩΝ
ΚΕΦΑΛΟΝΙΑΣ - ΙΘΑΚΗΣ

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Πρόεδρος: Δημήτρης Ζαβιτσιάνος
Αντιπρόεδρος: Άννα Μινέτου
Γραμματέας: Ανδρονίκη Αλεξιάτου
Έφορος: Γιώργος Ματαράγκας
Ταμίας: Χαρά Καλογηράτου

* Το περιοδικό δεν έχει κερδοσκοπικό χαρακτήρα.
Η έκδοση του τόμου αυτού πραγματοποιήθηκε με την ευγενική χορηγία:
- του Συλλόγου «Οι Φίλοι του Μουσείου Γεωργίου Δροσίνη»,
- του Ιδρύματος Κώστα και Ελένης Ουράνη.

ISSN 1108 - 0310

ΕΡΕΥΝΑ ΣΤΑ ΒΕΝΕΤΙΚΑ ΑΡΧΕΙΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΗΛΙΑ ΜΗΝΙΑΤΗ

Ο Ηλίας Μηνιάτης συμμετέχει σημαντικά στα εκκλησιαστικά δρώμενα της εποχής του (τέλη 17ου-αρχές 18ου αι.) όχι μόνο με το συγγραφικό του έργο αλλά και με το διδασκαλικό. Ασκεί σπουδαία ευεργετική δράση ως διδάσκαλος και ιεροκήρυκας στη Ζάκυνθο, Κεφαλονιά, Κέρκυρα, Πελοπόννησο, Κωνσταντινούπολη και Βενετία αποβλέποντας στην ηθική και κοινωνική αναγέννηση του υπόδουλου ελληνισμού. Για το έργο του αντλούμε πολύτιμες πληροφορίες από τα βενετικά αρχεία, όπου φυλάσσονται επίσημα ιταλικά έγγραφα υπογεγραμμένα από γενικούς προβλεπτές της Γαληνοτάτης στην Κέρκυρα και την Πελοπόννησο. Επιπλέον, εκεί σώζεται το λεγόμενο *Βιβλίο του Ελληνικού Κολεγίου* της Βενετίας, που περιέχει μερικές σημειώσεις των «ρεφορματόρων» της Πάντοβας σχετικά με την διαμονή και δράση του Μηνιάτη στο Φλαγγινιανό Φροντιστήριο. Τέλος, εκεί φυλάσσεται και η άδεια έκδοσης των *Διδαχών* του.

Αντικείμενο της μελέτης μου αποτελεί κυρίως η παρουσίαση των εγγράφων, τα οποία έχουν στενή σχέση με την αρχιερατική δράση του Μηνιάτη στην Κέρκυρα και τα Καλάβρυτα και γενικότερα μαρτυρούν την παρέμβαση των γενικών προβλεπτών της Γαληνοτάτης με σκοπό τον διορισμό του ιερωμένου σε ανώτατα εκκλησιαστικά αξιώματα. Πρόκειται για πέντε επίσημες επιστολές απευθυνόμενες στο Δόγη. Από αυτές οι τρεις πρώτες ανήκουν στον ίδιο φάκελο της αρχειακής σειράς *Σύγκλητος. Επίσημες Επιστολές. Προβλεπτές ξηράς και θάλασσας και άλλα αξιώματα*¹ και χρονολογούνται το 1696. Ο Αντόνιο Μολίν, γενικός προβλεπτής της Βενετίας στην Κέρκυρα υπογράφει τα δύο πρώτα έγγραφα ενώ οι σύνδικοι του νησιού το τρίτο. Οι δύο τελευταίες επιστολές ανήκουν σε άλλο φάκελο της ίδιας αρχειακής σειράς (*Σύγκλητος. Επίσημες Επιστολές. Προβλεπτές*

• Η Ευγενία Λιοσάτου είναι ερευνήτρια, υποψήφια διδάκτωρ του Πανεπιστημίου Ca' Foscari Βενετίας

1. A.S.V., *Senato. Dispacci. Provveditori da terra e da mare e altre cariche*. b. 1176-1177.

ξηράς και θάλασσας και άλλα αξιώματα),² είναι συνταγμένες το 1710 και φέρουν την υπογραφή του Μάρκο Λορεντάν γενικού προβλεπτή της Βενετίας στην Πελοπόννησο.

Ξεφυλλίζοντας τα επίσημα έγγραφα του Αντόνιο Μολίν, γενικού προβλεπτή στα Ιόνια Νησιά από το 1694 μέχρι το 1697, ξεχωρίζουν τρία που σχετίζονται με τον Ηλία Μηνιάτη. Ειδικότερα, σε μια επιστολή σταλμένη στις 7 Ιουνίου 1696 από το νησί της Αγίας Μαύρας (βλ. Εικ. 1-2) ο Βενετός προβλεπτής ενημερώνει τον «Πρίγκιπα της Γαληνοτάτης» γενικότερα για την κατάσταση που επικρατεί στην Κέρκυρα και καταλήγει στη 16η σελίδα του εγγράφου του να προτείνει τον λαμπρότατο Ηλία Μηνιάτη από την Κεφαλονιά για την κενή θέση ενός *pubblico iuspatronato* του νησιού της Κέρκυρας. Αναφέρει συγκεκριμένα ότι η αρετή και το εξαίρετο ήθος του προαναφερομένου προς το ελληνικό κοινό εκείνης της πόλης έχει προκαλέσει τόσο πολύ τον θαυμασμό όλων, ώστε οι ίδιες οι αρχές από ενδιαφέρον για την καλή εκπαίδευση των παιδιών τους πιστεύουν στη διδασκαλία αυτού του υποδειγματικού ιερωμένου και ικετεύουν τον Βενετό προβλεπτή να τους κάνει τη χάρη να του παραχωρήσει τη θέση στην εκκλησία. Επιπλέον, ο Μολίν ενημερώνοντας τον Δόγη για τις συναντήσεις που είχε με τον ιεροκήρυκα, και κατά τις οποίες αναγνώρισε «τα επιμελέστατα συναισθήματα και την συνετή συμπεριφορά του», κοινοποιεί την προσωπική του επιθυμία να ικανοποιήσει το αίτημα του λαού.

Σε άλλο έγγραφό του (βλ. Εικ. 3-4) ο γενικός προβλεπτής ανακοινώνει την κοινή απόφαση του ίδιου και του λαού της Κέρκυρας να αναθέσουν στον Μηνιάτη συγκεκριμένα το αξίωμα του λειτουργού της Εκκλησίας του Αγίου Σωτήρος, λεγομένης Πετασσόνης, ύστερα από τον θάνατο του μοναχού Ανθιμου Τζάκη. Η επιστολή φέρει την ημερομηνία της 1ης Μαΐου 1696, οπότε προηγείται χρονολογικά εκείνης που μόλις αναφέραμε. Επιπλέον, είναι σταλμένη από το νησί της Κέρκυρας και υπογεγραμμένη από τον Αντόνιο Μολίν και τον γραμματέα Φάμπιο Λίο. Με το έγγραφο αυτό ο Βενετός προβλεπτής επαινώντας για μια ακόμη φορά τις ικανότητες του Μηνιάτη, διακρίνει τον θρησκευτικό του ζήλο και το ασκητικό του κήρυγμα. Στην ουσία, μεταφέρει το αίτημα του λαού του νησιού, που ικετεύει τον Δόγη να εγκρίνει την παραπάνω απόφαση, και τον ενημερώνει ότι θα επακολουθήσει και σχετικό έγγραφο από τις αρχές της.

Η χαρακτηριστική προσωπικότητα του Ηλία Μηνιάτη παράλληλα με το ζήτημα της κατοχής της εκκλησίας του Σωτήρος επανέρχεται ως κεντρικό θέμα σε έγγραφο των κερκυραϊκών αρχών. Πρόκειται για αντίγραφο (βλ. Εικ. 5-6) που σώζεται στη Γραμματεία του Αντόνιο Μολίν. Αρχικά αναγράφεται η ημερομηνία της 1ης Μαΐου 1696 και δίνεται η πληροφορία ότι η αναφορά αυτή έχει συνταχθεί από τους συνδίκους της Κέρκυρας, αλλά βρίσκεται υπό την κατοχή του προβλεπτή του νησιού. Στο τέλος, φέρει τις υπογραφές των συνδίκων Αντζελο Καποδίστρια, Πέτρο Αντόνιο Καπέλλο και Ζουάν Τζίνι. Σύμφωνα με το έγγραφο, οι

2. A.S.V., Senato. Dispacci. Provveditori da terra e da mare e altre cariche, b. 854, 854 bis.

αρχές του νησιού ζητούν από τον Δόγη, «ανώτατο υπεύθυνο των παραχωρήσεων και της κατανομής των δημοσίων εκκλησιών και ιδιαίτερα αγαπητό τόσο στους κατοίκους όσο και στους ξένους» να δώσει την ευκαιρία στο Μηνιάτη να γίνει αυτός λειτουργός της εκκλησίας. Επιβεβαιώνοντας τα θρησκευτικά αισθήματα και τη λαμπρή πανεπιστημιακή του μόρφωση εγκωμιάζουν τον αιδεσιμότατο δάσκαλο και ιεροκήρυκα. Κατά την επίκληση στο Δόγη η Κοινότητα παρουσιάζεται πολύ πιστή, ταπεινή και αφοσιωμένη σ' αυτόν και οι σύνδικοι της πόλης υπηρέτες της μεγαλειότητάς του.

Ύστερα από τα επιτυχημένα επιχειρήματα του Αντόνιο Μολίν να μεσολαβήσει για την ανάθεση της επικαρπίας της προαναφερομένης εκκλησίας στο Μηνιάτη, μερικά χρόνια αργότερα ο Μάρκο Λορεντάν, γενικός προβλεπτής στην Πελοπόννησο (1708-1713), του προτείνει ένα ανώτερο εκκλησιαστικό αξίωμα. Στις δύο πρώτες σελίδες μιας εξασέλιδης επιστολής που στέλνει από την Ρωμανία στον «Πρίγκιπα της Γαληνοτάτης» στις 30 Οκτωβρίου 1710 μας δίνει λεπτομερώς σημαντικές πληροφορίες για την εκλογή του ιερωμένου ως αρχιεπισκόπου Κερνίτσης και Καλαβρύτων. Ωστόσο, αποκαλύπτει στον Δόγη ότι επιθυμεί να διευκολύνει την προώθηση του Μηνιάτη, επειδή γνωρίζει καλά τη δραστηριότητα και την αξία του, και θεωρεί τη διδασκαλική του επιδεξιότητα και την ευλάβεια του χρήσιμες τόσο για την εκκλησία όσο και για την ίδια τη Βενετία.

Ειδικότερα, ο Λορεντάν ενημερώνει ότι μετά τον θάνατο του μακαριωτάτου Λεοντίου οι Μητροπολίτες Πατρών και Χριστιανουπόλεως και ο Επίσκοπος Μάνης προσβαίνουν στα Καλάβρυτα ύστερα από πρόσκληση με σκοπό να πάρουν μέρος στην επιτροπή για την εκλογή νέου αρχιεπισκόπου. Αν και πρόκειται για δύσκολη επιλογή των παραπάνω Ιεραρχών, που καλούνται να διακρίνουν την ικανότητα των επίδοξων διεκδικητών, ξεχωρίζουν μεταξύ των υποψηφίων τον ηγούμενο Ηλία Μηνιάτη, δάσκαλο και ιεροκήρυκα με μισθό από την κοινότητα της Ρωμανίας. Οι τρεις Ιεράρχες ομόφωνα αποδέχονται την επιδεξιότητα του ηγουμένου και ο προβλεπτής μεταφέρεται στα Καλάβρυτα για να συγκαλέσει συμβούλιο. Εναντίον του ιερωμένου όμως προκύπτει έντονη αντιπαλότητα λόγω της ζηλοφθονίας τόσο για τις αρχιερατικές του ικανότητες όσο και τις διδασκαλικές. Συγκεκριμένα, επειδή αυτός έχει αναρτήσει τις επιστήμες στα σχολεία και σκοπεύει να αναλάβει την υποχρέωση να εκπαιδεύσει 12 παιδιά που θα οριστούν από το συμβούλιο, δεν είναι ιδιαίτερα αγαπητός σε όλους. Όμως, παρά την αντιπαλότητα εναντίον του, ο Μηνιάτης καταφέρνει να επικρατήσει με αποτέλεσμα να αναλάβει το αξίωμα του αρχιεπισκόπου.

Το θέμα της εκλογής του αρχιεπισκόπου Καλαβρύτων επανέρχεται σε άλλο έγγραφο του ίδιου προβλεπτή, το οποίο αποτελεί σημαντική πηγή για τη σύγκληση της σχετικής συνέλευσης. Πρόκειται για αντίγραφο ανυπόγραφης επιστολής σταλμένης από τα Καλάβρυτα και φέρει την ημερομηνία της 5ης Νοεμβρίου 1710. Σύμφωνα με αυτή την επιστολή συμμετέχουν στη συνέλευση 247 άτομα και κατά τις τυπικές διαδικασίες προτείνεται ο ηγούμενος Ηλίας Μηνιάτης, ο οποίος επικρατεί με 179 ψήφους υπέρ έναντι 68 κατά. Σύμφωνα με τους όρους που θέτει

η Επιτροπή ο αρχιεπίσκοπος είναι υποχρεωμένος να διαμένει στα Καλάβρυτα, πρέπει να είναι ικανός να διδάσκει 12 παιδιά των μελών του Συμβουλίου και τέλος είναι αναγκασμένος να δέχεται στην ενορία του μόνο τους θρησκούς της περιοχής.

Πέρα από τις παραπάνω πληροφορίες για το έργο του Ηλία Μηνιάτη, ένα άλλο σημαντικό στοιχείο που μας αποκαλύπτουν τα βενετικά αρχεία αφορά στην εκλογή του ως υποτρόφου και διδασκάλου στο Φλαγγινιανό Φροντιστήριο, καθώς επίσης και διακόνου του Ιερού Ναού του Αγίου Γεωργίου. Ανατρέχοντας στην αρχειακή σειρά των «ρεφορματόρων» της Πάντοβας, *Φλαγγινιανό Κολέγιο, Βιβλίο του Ελληνικού Κολεγίου Βενετίας*³ αντλούμε στοιχεία για υποτρόφους και διδασκάλους του Φροντιστηρίου των οποίων η δράση χρονολογείται από το 1644 μέχρι το 1753. Μεταξύ των υποτρόφων των ετών 1681-1684 σημειώνεται και το όνομα του Ηλία Μηνιάτη, ο οποίος σύμφωνα με τις σημειώσεις των «ρεφορματόρων» εισήχθη στο κολέγιο στις 31 Μαρτίου 1681. Στις 18 Αυγούστου 1684 αναφέρεται ότι ο παραπάνω υπότροφος αναγκάζεται να διακόψει τις σπουδές του και να αναχωρήσει από το Φλαγγινιανό. Τέλος, στις 12 Φεβρουαρίου 1690 πληροφορούμαστε ότι ο Μηνιάτης είναι ήδη διάκονος του Ιερού Ναού και ασκεί επιμελή και πολύκαρπη υπηρεσία στο κολέγιο ως διδάσκαλος.

Ένα άλλο σημείο που θα ήθελα να επισημάνω είναι ότι στην αρχειακή σειρά των «ρεφορματόρων» της Πάντοβας⁴ βρίσκεται η άδεια για την έκδοση του βιβλίου του Μηνιάτη με τίτλο *Δύο Ιερές Ομιλίες και τέσσερις Ρητορικοί Λόγοι*. Πρόκειται για το σπουδαίο έργο *Διδαχαί*, που κυκλοφόρησε στη Βενετία στις 23 Μαρτίου 1717. Την πιστοποίηση ότι το χειρόγραφο ανταποκρίνεται στους κανονισμούς που επιτρέπουν την εκτύπωσή του υπογράφει στις 22 Φεβρουαρίου 1716 ο αδελφός Τζοβάνι Τζουάν Μπέρτολλι. Μια δεύτερη πιστοποίηση ακολουθεί στις 3 Μαρτίου 1716 υπογεγραμμένη από τον αδελφό Τομάζο Τζενάρι.

Προχωρώντας σε μερικές παρατηρήσεις όσον αφορά τα βενετικά έγγραφα προκύπτει ότι ο Ηλίας Μηνιάτης είχε αποκτήσει σπουδαία φήμη μεταξύ των πολιτών της Κέρκυρας και της Πελοποννήσου. Ιδιαίτερα στην Κέρκυρα, οι αρχές του νησιού στην επιστολή τους σημειώνουν χαρακτηριστικά ότι «αυτός δεν είναι μεν κερκυραίος, είναι όμως υπήκοος της ψυχικής του ηρεμίας και εκείνοι τον θέλουν πιο πολύ από οποιονδήποτε άλλο για να ασκήσει το ελληνικό και λατινικό ιδίωμα, προσφέροντας έτσι στα παιδιά τους έναν Πατέρα στην εκπαίδευση και την αρετή». Οι σύνδικοι πεπεισμένοι ότι ο ιερωμένος είναι ο πλέον κατάλληλος για την προσφερόμενη θέση του λειτουργού της εκκλησίας του Σωτήρος, επικαλούνται έντονα την προσοχή του Δόγη, ώστε να αναγνωρίσει τις ευεργεσίες του Μηνιάτη και να του αναθέσει την επικαρπία της μονής. Η δράση του είναι εξίσου σημαντική και στην Πελοπόννησο γεγονός που αποδεικνύει την

3. A.S.V., *Riformatori allo studio di Padova. Colleggio Flangini di Venezia in 'libro del Colleggio greco di Venetia (1644-1753)*, b. 548.

4. A.S.V., *Riformatori allo studio di Padova* b. 294.

επιτυχή εξέλιξη της αρχιερατικής του πορείας παρά τις αναπόφευκτες ζηλοτυπίες εναντίον του.

Μεγάλο ενδιαφέρον προκαλεί η στάση του Βενετού διοικητή των Ιονίων Νήσων απέναντι στον Μηνιάτη και η ιδιαίτερη σχέση που αναπτύχθηκε μεταξύ τους. Ο Αντόνιο Μολίν, όπως δηλώνει στις επιστολές του, ήταν μεγάλος υποστηρικτής του διδασκαλικού έργου του ιεροκήρυκα και εκτιμούσε βαθύτατα το ήθος του και τα διαννοητικά του χαρίσματα. Στην επιστολή της 1ης Μαΐου 1696 υπογραμμίζει ότι είναι ιδιαίτερος στόχος του, όπως άλλωστε και του λαού του νησιού, να αναθέσει στον Μηνιάτη την κατοχή της εκκλησίας του Σωτήρος μαζί με τα καθήκοντα, τα προνόμια και τα εισοδήματα των προκατόχων της. Είναι βέβαιος ότι στην προσπάθειά του «να διοικήσει την εκκλησία θα λάμψει ακόμη περισσότερο η ευλάβεια της ψυχής του και η προσήλωσή του στην δόξα του Κυρίου». Σύμφωνα μάλιστα με πληροφορίες,⁵ ο ίδιος ο Προβλεπτής είχε προσκαλέσει στην Κέρκυρα τον Μηνιάτη για να αναλάβει τη διαπαιδαγώγηση των δύο ανιψιών του. Όταν το 1698 ανακαλείται στη Βενετία τον παραλαμβάνει μαζί του και εκεί ο ιεροκήρυκας διορίζεται και πάλι διδάσκαλος στο Φλαγγινιανό Φροντιστήριο.

Η φήμη της θαυμαστής προσωπικότητας και των πολλαπλών ικανοτήτων του Μηνιάτη φαίνεται πως ήταν γενικότερα διαδεδομένη μεταξύ των βενετικών αρχών. Λέγεται ότι ο Λορέντζο Σοράντζο, όταν το 1699 αναλαμβάνει το αξίωμα του βαΐλου της Γαληνοτάτης Δημοκρατίας στην Κωνσταντινούπολη, διορίζει τον ιερωμένο σύμβουλό του, γεγονός που αποδεικνύει και τις διπλωματικές ικανότητες αυτού.⁶ Δείγμα της θαυμαστής του ευρωστίας αποτελούν και οι διάφορες συστάσεις προς τιμήν του από Βενετούς προβλεπτές της Πελοποννήσου. Αξίζει να αναφέρουμε ότι ο Άντζελο Έμο του προτείνει τη θέση επισκόπου Χριστιανουπόλεως, αλλά εκείνος δεν δέχεται, ενώ ο πρεσβευτής Φραντσέσκο Γκριμάνη τον διορίζει ιεροκήρυκα Άργους και Ναυπλίου.⁷ Τέλος, ο Μάρκο Λορεντάν τον προωθεί στη θέση του αρχιεπισκόπου Κερνίτσης και Καλαβρύτων.

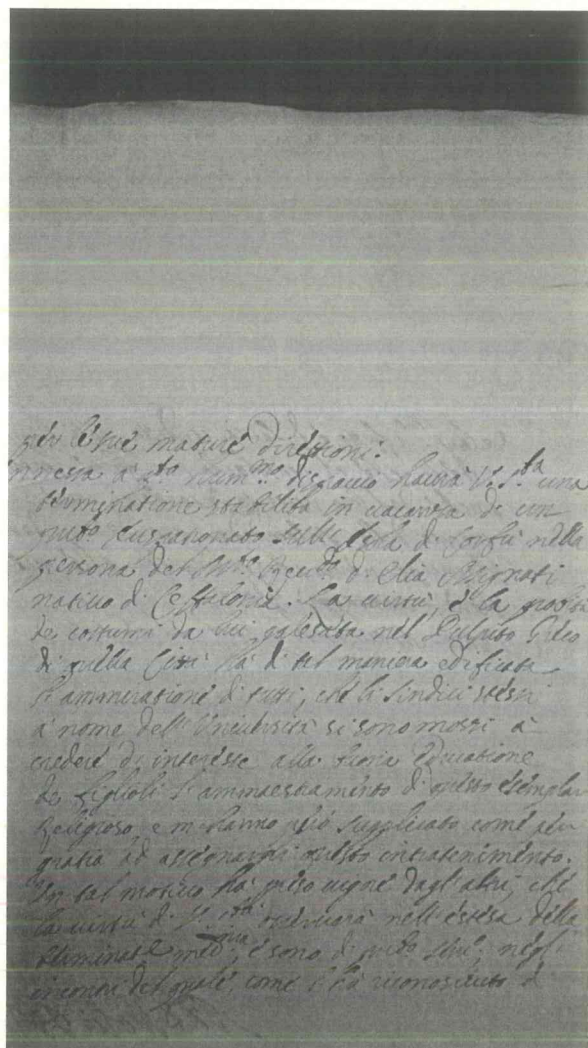
Συμπερασματικά, θα ήθελα να υπογράμμισω την αξία όλων των παραπάνω στοιχείων και κυρίως των βενετικών επιστολών, οι οποίες αποκαλύπτουν σημαντικά στοιχεία για τον ρόλο που διαδραμάτισε ο Μηνιάτης κατά τα έτη 1696 και 1710. Είναι αξιοσημείωτο το γεγονός ότι επιβεβαιώνουν την πολύτιμη συμ-

5. Α. Μαζαράκης, *Βιογραφία των ενδόξων ανδρών της νήσου Κεφαλληνίας*, Βενετία 1843, σ. 42.

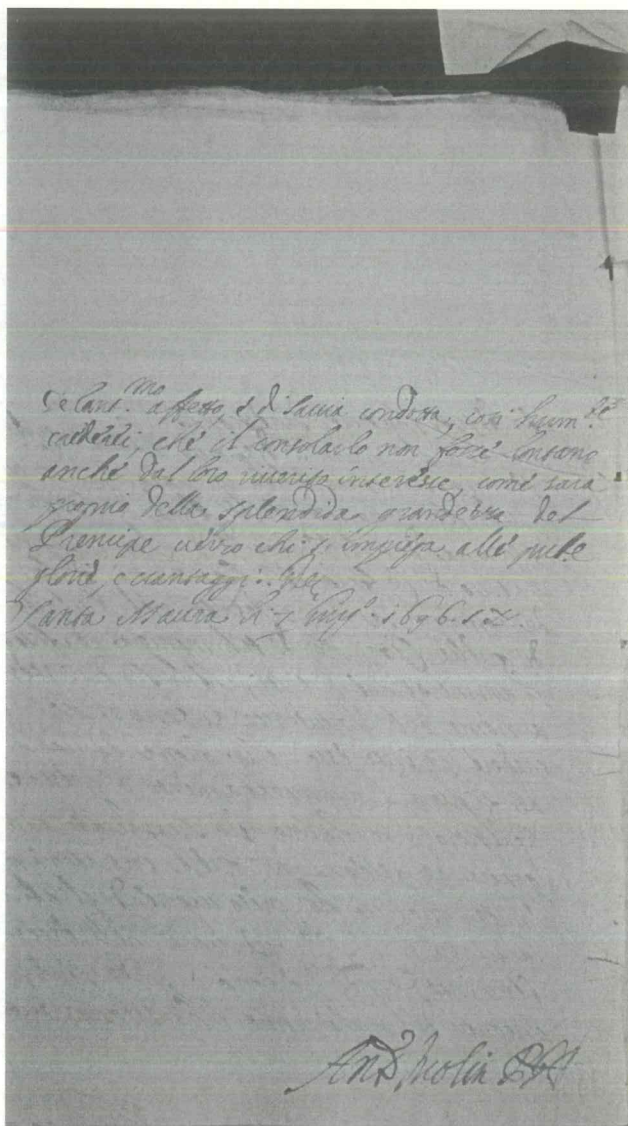
6. Όταν ο πρίγκιπας της Μολδαβίας Δημήτριος Καντιμήρ θέλησε να στείλει πρεσβευτή προς τον αυτοκράτορα της Αυστρίας Λεοπόλδο, ζήτησε από τον Βενετό βάιλο τον Μηνιάτη, ο οποίος μετέβη στην Βιέννη το 1703. Βλ. Σπ. Σκηνωτάτος, *Παγκεφαλληνιακόν Ημερολόγιον. Κεφαλληνία*, Αργοστόλι 1939, σ. 16.

7. Α. Μαζαράκης, ό.π., σσ. 45-46. Ο Άντζελο Έμο υπήρξε γενικός προβλεπτής στην Πελοπόννησο από το 1705 μέχρι το 1708, ο Φραντσέσκο Γκριμάνη από το 1697 μέχρι το 1701, και προβλεπτής των όπλων από το 1705 μέχρι το 1708. Τέλος, ο Μάρκο Λορεντάν από το 1708 μέχρι το 1713.

βολή του στη διάδοση της ελληνικής γλώσσας κατά την περίοδο της Βενετοκρατίας στα Επτάνησα και την Πελοπόννησο. Παράλληλα, επιδεικνύουν την ενεργή και αποφασιστική συμμετοχή του στα εκκλησιαστικά πράγματα, γεγονός που τον καθιστά έναν από τους επιφανέστερους άνδρες του 18ου αιώνα. Ως διακεκριμένος κληρικός, προικισμένος με σπάνιες ορητορικές ικανότητες, ο Ηλίας Μηνιάτης δέχεται δικαίως την εκτίμηση και τον θαυμασμό και αναμφισβήτητα σηματοδοτεί ένα από τα σημαντικότερα κεφάλαια της ελληνικής ιστορίας.

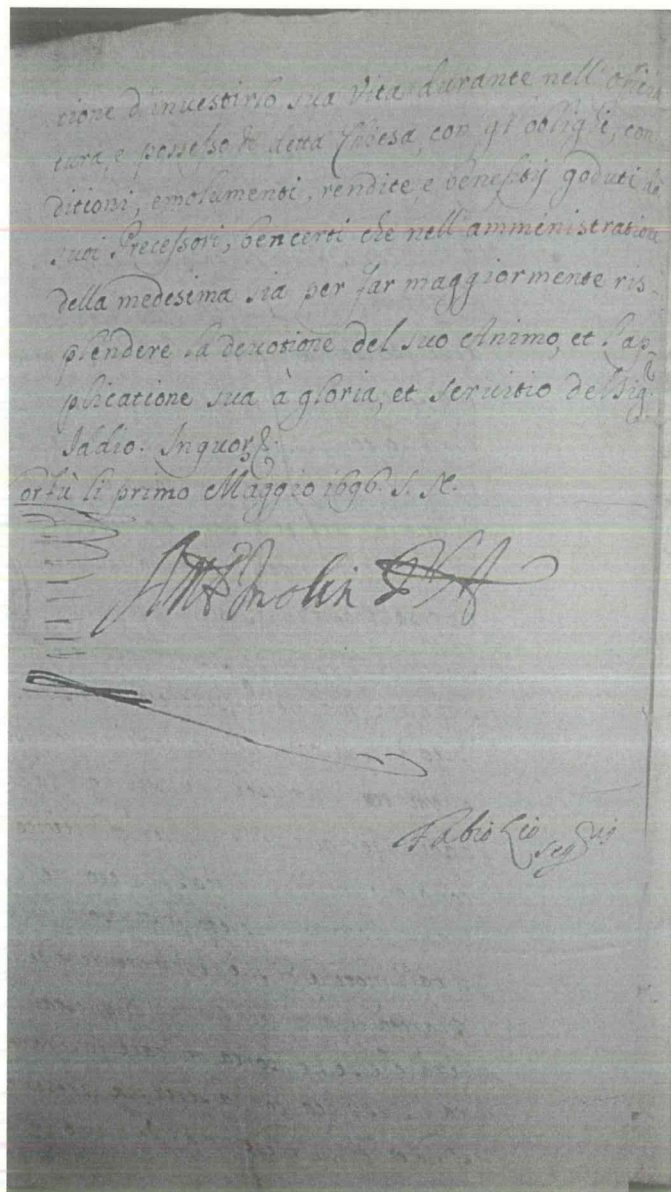
Εικ. 1 - Επιστολή 7ης Ιουνίου 1696.

Εικ. 2 - Επιστολή 7ης Ιουνίου 1696.

Antonio Melin per la serenissima
 di Venetia & Pror. Int. Ing. delle P. P. di Levante
 e Conquiste
 Nato l'incontro di dover provvedere d'ufficiatore alla
 Chiesa di San Salvatore detto Petà Sona uno: suo pa-
 tronato per la morte del Rnd: sacro Monaco Chet-
 mo Zachi, che la possedeva, e nostra parioslar mini-
 di farlo con la scelta di persona, e de dotata di vir-
 tù e probità di costumi possa corrispondere al bisogno
 di quella cura, et al servizio del Sig. Admo. H. S. S.
 di S. S. e Magnati seguendo con zelo questa faccenda,
 ha reso abbondanti testimonij d'ardor Religioso, non
 solo nell'assistenza spirituale all'occorrenza della
 squadra, ma nell'esercizio delle Predicazioni adon-
 dato da lui con intiera dottrina con perfezione d'
 esempio. A questi requisiti non ha mancato di
 agguinger quelli d'un merito distinto in alcune
 congiunture di pubblico servizio, nelle quali ha
 usato un impiego fruttuoso e fedele cosid-
 a tali motivi di sue cenermerie, e della sua esem-
 plarità, et a gratificazione di questo Realissima
 Città che se ne porta efficace riverenza preghi-
 ra e supplica con la veridica presentata da
 Sindici della medesima. Veniamo in delibera-

Εικ. 3 - Επιστολή 1ης Μαΐου 1696.

Εικ. 4 - Επιστολή Ιης Μαΐου 1696.

Εικ. 5 - Αναφορά 1ης Μαΐου 1696.

